

Nødvendighed at sondre mellem hvad der er Kassebeholdning for de enkelte Landsdele og hvad der maa betragtes som Fælles-Kassebeholdning, hvortil Landsdelene have Deel efter det fastsatte Fordelingsforhold. Den ærede Landssthingsmand har rigtignok forsøgt paa en saadan Opgjørelse, men jeg tror ikke, det vil kunne ventes af ham, at jeg efter det forte Referat, han gav deraf, skulde være istand til paa nogen Maade nu at kunne give en Bedømmelse af den; det var endog saa kun Hovedsummer, som bleve nævnte, saa at jeg saameget mindre vil kunne angive det mere eller mindre Urigtige i de Principer, der ligge til Grund for Beregningen. Kun Saameget skal jeg sige, at det forekommer mig at være en Grundfeil ved Opjørelsen, at den ærede Landssthingsmand taler om fælles Udgifter og fælles Indtægter, men saaledes, at Alt, hvad der af Hertugdømmerne er præsteret, bliver aldeles holdt udenfor Betragtningen. Naar der saaledes s. Ex. tales om Tolden, gaaer den ærede Landssthingsmand blot ud fra, at Kongeriget har svaret Told, uagtet det jo er vel bekendt, at Tolden ingenstunde har været hævet i Hertugdømmerne, og, om den end ikke er indflydt i Monarchiets Kasser, er det dog ligesuldt sikkert, at den er udredet af Hertugdømmernes Beboere. Der er vistnok mange og meget sørgelige Forhold, som i de foregaaende Aar kunne have forrykket det Rette, men det er jo ogsaa anerkjendt af Alle, at det kun er gjennem svære Offre, som ikke kunne ventes erstattede, at vi ere komne paa det Standpunkt, hvorpaa vi nu staae. Idet jeg derfor tror ganske at kunne undlade at gaae ind paa en nærmere Burdering af Forslaget, som jeg dog antager ved en omhyggeligere Undersøgelse vil vise sig, at indeholde særdeles meget Ubilligt, skal jeg blot for at minde om, hvor lidet det gaaer an paa den Maade, ved enkelte Tal, at afgjøre Sagen, tillade mig at oplæse for Holsteens Vedkommende nogle Summer, som selv den ærede Landssthingsmand vil indrømme høre med til Fællesudgifterne, men som ikke af ham ere bragte i Regning, og jeg skulde naturligtvis med største Lethed kunne vedblive at opgive mange andre lignende. Til Apanager i 1848 154,362 Ctmk., til

Apanager i 1849 157,628 Ctmk., samme Aar til Pensioner 425,170 Ctmk., samme Aar til Statsgjælden 54,000 Ctmk. Der er naturligtvis lignende Summer for de paafølgende Aar, som jeg kunde nævne, dersom det ikke var for trættende for det høitærede Thing at følge disse Opgivelsler. I 1852 og indtil Finantsaarets Slutning 31te Marts 1853 er det ganske anderledes betydelige Beløb; da er det for Apanager og Civilisten over 1,200,000 Ctmk., Renter paa Statsgjælden 2,176,000 Ctmk., Pensioner 354,000 Ctmk., for Krigsmagten 2,671,000 Ctmk. o. s. fr. — Her har jeg altsaa nævnt blot af et ganske løst Uddrag en Mængde Summer, som i ethvert Fald maa siges at være indgaaede paa Fællesudgifterne; men naturligtvis er der jo andre meget betydelige Beløb, som ligesaafuldt maa siges at henhøre hertil, uagtet det jo maa indrømmes, at Monarchen har været forhindret fra at gjøre den Brug deraf, som var den ene rette. (Wessely: Hør!) Men jeg skal, som sagt, aldeles ikke gaae ind paa disse i og for sig overmaade frugtesløse Undersøgelser; thi Hovedtanken, som maa fastholdes, er den, at Fællesskabet har været tilstede, og at det ingenstunde retlig (Wessely: Retlig?) har været hævet. Monarchen har af de forskjellige Landsdele taget alle de Indtægter, som det var muligt at erholde, og det er aldeles ikke gjorligt senere, naar en saadan Katastrophe er forbi, at ville betragte Alt, hvad der af de enkelte Landsdele er præsteret, som ikke ydet, fordi det ikke er kommet til den Anvendelse, som udelukkende burde være givet det, men som Forholdenes Magt gjorde umulig.

Bovrigt skal jeg dog endnu bemærke, at ved den endelige Inddragning af de holsteenske, i en Tid uretfærdigt sondrede, Finantser, paalagdes dette Hertugdømme nogle extraordinaire Byrder, som dog ogsaa maatte være at tage i Betragtning. Der blev saaledes ved Resolution af 6 Juli 1852 annulleret et Antal Obligationer til Beløb af over 6 Millioner. Dette er jo vel en anden Maade end den sædvanlige at udskrive Skat paa, en Maade, hvorved de sædvanlige Skatteydere ikke directt rammes, men som ikke desto mindre rammer Landsdelens Skatteevne i det Hele taget.